

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK ASSEN

Kenmerk 99 / 388 WET P07 G07

UITSpraak

Beslissing van de president van de Arrondissementsrechtbank te Assen op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet Bestuursrecht (Awb), in het geding tussen:

F.J. Beukeveld, wonende te Coevorden, verzoeker,

En

De burgemeester van de gemeente Coevorden, verweerder.

I. Procesverloop

Verzoeker heeft bezwaar doen maken tegen verweerders besluit van 3 juni 1999. Tevens heeft hij de president van deze rechtbank, bij schrijven van 22 juni 1999, doen verzoeken terzake van dit besluit voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden, alsmede een verweerschrift.

Deze stukken zijn in afschrift aan verzoekers gemachtigde gezonden.

Het verzoek is behandeld ter zitting op 6 juli 1999.

Verweerder is ter zitting verschenen, bijgestaan door de heer J. Buurman, werkzaam in dienst van de gemeente Coevorden.

Verzoeker is verschenen, vergezeld door zijn echtgenote en bijgestaan door mr. L.R.G. Uneken, advocaat te Zwolle.

II. Motivering

a. Algemeen

Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de president van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, is vereist.

De president acht zich bevoegd, het verzoek ontvankelijk en is van oordeel dat verzoeker een spoedeisend belang heeft bij de gevraagde voorziening.

b. Feiten/standpunt partijen

Verzoeker exploiteert het café 'Lord Nelson' te Coevorden.

Op 28 mei 1999 heeft de Politie Drenthe in het café een onderzoek ingesteld. Een aantal aanwezigen is gehoord. Daarvan zijn processen verbaal opgemaakt.

Blijkens deze processen verbaal is bij de inval in Lord Nelson in totaal ongeveer 15 gram cocaïne aangetroffen; bij drie personen is 1 pakketje cocaïne aangetroffen, bij een persoon 3 pakketjes en bij een persoon 11 zakjes cocaïne en een zakje met 13 puntjes. Verder werd cocaïne (2 pakketjes) aangetroffen in een jasje, gelegen in het magazijn, op de grond (een flesje cocaïne) en tenslotte lag achter de bar een handtas met onder meer 2 pakketjes cocaïne.

Ook van het onderzoek als geheel is proces verbaal opgemaakt. Daarin is onder meer het volgende vermeld.

“Sinds langere tijd is bekend dat door bezoekers en personeel van café Lord Nelson drugs gebruikt worden.

Met name het cocaïnegebruik door eigenaar Frans Beukeveld, portier Herman Blauw, personeelslid Johanna Maria Hoogeveen, barman Harold Nijman, hetgeen blijkt uit rapportages opgemaakt door het hoofd van de Regionale Criminele Inlichtingendienst (RCID) van de regio politie Drenthe, was een reden tot dit onderzoek.

(...)

Ten tijde van de inval bevonden zich 12 personen in de horecagelegenheid, waaronder de eigenaar Frans Beukeveld, personeelslid Johanna Maria Hoogeveen en Herman Blauw als portier. Harrold Nijman was ook aanwezig doch het is niet bekend of hij ten tijde van de inval werkzaam was.

Mevrouw Hoogeveen stond als personeelslid achter de bar.

Vervolgens werden alle aanwezigen op grond van ernstige bezwaren aan de kleding onderzocht.

Bij 7 aanwezigen werd in hun bezit/fouillering cocaïne aangetroffen met een totale hoeveelheid van circa 15 gram (...)

Met betrekking tot het bezit van de cocaïne wordt een nader onderzoek door het onderzoeksteam ingesteld.

Achter de bar werd in een handtas eigendom van mevrouw Hoogeveen een glazen flesje met daarin cocaïne alsmede een pakketje cocaïne en snuifkoker aangetroffen.

Tevens werden achter de bar in een kast 2 pakketjes cocaïne aangetroffen. Het is aannemelijk dat alleen personeel toegang heeft achter de bar en tot de inhoud van de kastjes achter de bar temeer daar de handtas van mevrouw Hoogeveen ook in een kastje achter de bar stond.

In het magazijn, naast de bar waar de opslag van het bier is ondergebracht, werd een jas met daarin vier pakketjes cocaïne aangetroffen. Gelet op de vindplaats is het aannemelijk dat alleen personeel tot die plaats toegang heeft.

(...)

Vanuit de hal achter de toegangsdeur kan toegang verkregen worden tot de bovenverdieping. Die ruimte is middels een valluik gescheiden van de trap. De bovenverdieping waar blijkens

de afdeling bevolking van de gemeente Coevorden niemand staat ingeschreven, is ingericht als gebruikers ruimte.

Een en ander blijkt uit de aangetroffen gebruikersartikelen zoals onder meer citroenzuur, lepels, spiegeltjes, mesjes en op diverse plaatsen verbrande resten van middelen, alsmede versnijdingmiddelen en verpakkingsmateriaal ten behoeve van hard drugs. (snow seal papier).

Ook is bekend op grond van RCID informatie dat cafébezoekers van de bovenverdieping gebruik maken om de middelen tot zich te nemen.”

Verweerder heeft verzoeker op 2 juni 1999 in de gelegenheid gesteld een reactie te geven op het voornemen om het horecabedrijf tijdelijk te sluiten.

Verzoeker heeft bij die gelegenheid gezegd zich er voor in te spannen dat in het geheel geen gebruikers in zijn zaak komen. Diverse mensen zijn om die reden de zaak uitgestuurd. Hij is zelf niet schuldig aan de aanwezigheid van cocaïne in zijn bedrijf.

Bij besluit van 3 juni 1999 heeft verweerder verzoeker te kennen gegeven dat zijn horecabedrijf voor de duur van drie maanden, ingaande 4 juni 1999, wordt gesloten. De sluiting is gegrond op artikel 13b van de opiumwet.

Ter motivering van het besluit is onder meer het volgende naar voren gebracht.

- Bij een politieonderzoek op 28 mei 1999 is vast komen te staan dat bij 7 in het horecabedrijf aanwezige personen heroïne is aangetroffen, dat op twee plaatsen in het bedrijf waarvan het aannemelijk is dat alleen personeelsleden er toegang toe hebben eveneens cocaïne is aangetroffen, dat de bovenverdieping van het horecabedrijf is ingericht als gebruikersruimte en dat ook bij een aantal personeelsleden cocaïne is aangetroffen.
- Gezien deze bevindingen is sprake van een voorraad bestemd voor de handel en van een ingerichte gebruikersruimte in het pand. Voor beide aspecten is verzoeker als exploitant verantwoordelijk te houden.
- Er is sprake van een onaanvaardbare en ernstige aantasting van de openbare orde.
- De tijdsduur van de maatregel heeft de bedoeling de toeloop van potentiële (drugs-)klanten naar het horecabedrijf definitief te verstoren. Dat de sluiting voor drie maanden in plaats van voor een jaar geldt, is het gevolg van het feit dat de gemeente Toevoerden nog niet beschikt over beleidsregels waarin is aangegeven welke maatregelen worden getroffen bij het aantreffen van drugs in horecagelegenheden.
- Noch uit hetgeen verzoeker in het gesprek van 2 juni 1999 naar voren heeft gebracht, noch overigens zijn feiten of omstandigheden naar voren gekomen die reden zouden moeten zijn om het voorgenomen besluit te herzien.

Het betreffende besluit is op 3 juni 1999 aan verzoeker uitgereikt.

Verzoeker heeft bezwaar doen maken tegen verweerders besluit van 3 juni 1999. Onder meer het volgende is aangevoerd.

- Niet bij 7, maar bij 5 personen is cocaïne aangetroffen. Verzoeker kan niet voorkomen dat er gasten zijn die cocaïne bij zich hebben.
- Dat cocaïne zou zijn aangetroffen op plaatsen waar alleen het personeel kan komen, klopt niet. Niet alleen heeft verzoeker geen personeel in dienst, het magazijn waar cocaïne is aangetroffen is voor alle bezoekers toegankelijk.

- De ruimte boven het café behoort niet tot het kabelbedrijf. De ruimte wordt alleen gebruikt door goede kennissen van verzoeker, als deze een slaapplek nodig hebben. Voorts is niet gebleken dat de in de ruimte gevonden voorwerpen zijn gebruikt voor het (voorbereiden van) gebruik van cocaïne.
- Johanna Maria Hoogeveen is geen personeelslid. Ze stond op het moment van de inval achter de bar om muziek uit te zoeken, omdat verzoeker leesblind is.
- In het café wordt drugs verkocht noch gedoogd, geen van de getuigen heeft iets dergelijks verklaard. Verzoeker en zijn echtgenote, beide werkzaam in het café, hebben steeds tegen gebruik opgetreden.
- Sluiting heeft geen zin, want uit niets blijkt dat er een toeloop is van drugsklanten naar het café.

In het verzoekschrift is verzocht een voorziening te treffen, inhoudend dat het besluit van 3 juni 1999 wordt ingetrokken, althans opgeschort, voordat definitief over de zaak wordt beslist.

Ter zitting hebben partijen hun standpunt nader toegelicht.

Van de kant van verzoeker is onder meer naar voren gebracht dat onvoldoende is aangetoond dat in het café drugs werden verkocht, verhandeld of verstrekt.

Zo heeft geen van de na de inval verhoorde personen verklaard ooit cocaïne te hebben gekocht of gebruikt in het café. Geen van de personen die volgens verweerder als personeel dienen te worden aangemerkt had meer dan een gebruikershoeveelheid bij zich.

c. Beoordeling

C1 beoordelingskader

Verzoekster heeft de president van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Ter beantwoording van de vraag of die voorziening dient te worden toegewezen, dient allereerst de houdbaarheid van het door verweerder met het bestreden besluit beoogde gevolg te worden ingeschat.

Daartegen dient te worden afgewogen, verzoeksters belang bij het treffen van de gevraagde voorziening. Daarbij geldt dat aan verzoeksters belang bij het treffen van een voorziening meer gewicht toekomt, naarmate de houdbaarheid van het met het bestreden besluit beoogde gevolg negatiever wordt ingeschat.

C2 relevante regelgeving

Artikel 13b, eerste lid, Opiumwet luidt als volgt:

“De burgemeester is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang indien in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven een middel bedoeld in artikel 2 of 3 wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt danwel daartoe aanwezig is”.

2c overwegingen

De president stelt vast dat verweerder het sluitingsbevel heeft gebaseerd op de uit het door hem overlegde proces-verbaal gebleken feiten. Deze feiten komen niet geheel overeen met de processen-verbaal die zijn overlegd door de gemachtigde van verzoekers.

De president ziet aanleiding voor de beoordeling uit te gaan van laatstgenoemde processen-verbaal, nu deze van latere datum zijn en door beide partijen niet zijn bestreden.

Blijkens deze processen-verbaal is bij de inval in Lord Nelson (onder meer) in totaal ongeveer 15 gram cocaïne aangetroffen en wel bij drie personen 1 pakketje cocaïne, bij een persoon 3 pakketjes en bij een persoon 11 zakjes cocaïne en een zakje met 13 puntjes. Verder werd cocaïne (2 pakketjes) aangetroffen in een jasje, gelegen in het magazijn, op de grond (een flesje cocaïne) en tenslotte lag achter de bar een handtas met onder meer 2 pakketjes cocaïne.

Wat er ook zij van de overige door verweerde^{3r} gestelde feiten en omstandigheden, verweerder heeft naar het oordeel van de president reeds op deze feiten het sluitingsbevel kunnen baseren. De p[resident overweegt daartoe als volgt.

Vast staat dat het café Lord Nelson een voor het publiek toegankelijke ruimte is.

Blijkens de processen-verbaal is bij een van de bezoekers van het café, die van zich zelf zegt dat hij het café regelmatig bezoekt, een hoeveelheid cocaïne gevonden, die ruim de gebruikelijk hoeveelheid voor eigen gebruik overtreft. Naar het oordeel van de president kan op basis van het aanwezig hebben van een dergelijke hoeveelheid cocaïne worden aangenomen dat deze hoeveelheid bestemd is voor de handel.

De omstandheid dat uit de processen-verbaal niet blijkt dat de gevonden cocaïne in het café is verkocht, verstrekt, of afgeleverd, doet daar naar het oordeel van de president niet aan af. Verzoeker draagt – in zoverre – als exploitant van het café een zekere verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in het café. In die zin is het hem aan te rekenen dat in het café, verspreid over meerdere personen en verschillende plaatsen, in totaal ongeveer 15 gram cocaïne is aangetroffen.

Een indicatie voor het aanwezig zijn van cocaïne voor de handel acht de president verder gelegen in het feit dat de cocaïne op meerdere plaatsen in het café is gevonden. Voorts acht de president van belang dat cocaïne werd aangetroffen bij personen die gerekend kunnen worden tot de zeer vaste klantenkring, aan wie ook het incidenteel verrichten van enkele werkzaamheden werd toevertrouwd. Naar het oordeel van de president is aan verzoeker tenminste toe te rekenen dat hij onvoldoende alert is geweest op het voorkomen van een situatie als hiervoor is omschreven.

Gelet op vorenstaande overwegingen acht de president het voldoende aannemelijk geworden dat de in artikel 13b van de Opiumwet opgenomen voorwaarde voor toepassing van bestuursdwang vervuld is.

Aangaande de door verweerder getroffen maatregel van sluiting voor drie maanden, overweegt de president dat hij deze maatregel niet onevenredig acht met de aard en ernst van de aan verzoeker toe te rekenen omstandigheden. In dit verband acht de president met name van belang dat het gaat om een sluiting voor een beperkte duur. Niet voldoende is gebleken dat na ommekomst van deze periode verdere exploitatie niet mogelijk zou zijn. Eventuele maatregelen (gestimuleerd door verweerder) gericht op beëindiging van de exploitatie kunnen te zijner tijd op hun eigen merites worden beoordeeld.

Hoewel niet alle door verweerder genoemde overwegingen door de president worden onderschreven, is er naar het oordeel van de president geen aanleiding om aan te nemen dat het besluit een deugdelijke motivering ontbeert. Ook overigens acht de president geen strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur aanwezig.

Beslist wordt als volgt

III Beslissing

De president

Wijst het verzoek af.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema, fungerend president en uitgesproken in het openbaar op 13 juli 1999.

Door mr. H.C.P. Venema, in tegenwoordigheid van dr. A.T. Marseille, griffier.

(handtekening) dr. A.T. Marseille

(handtekening) mr. H.C.P. Venema

Afschrift verzonden op: 13 juli 1999

Typ: jw

Voor kopie conform

De waarnemend griffier van de
Arrondissementsrechtbank Assen

(handtekening)